

Mintha csak egy felhőn lebegne – patinás kőszobrokkal szegélyezett kőlépcsőjével horgonyozva a valóság talaján – magasodik Sopron peremén, a néhai falu, Sopronbánfalva fölé a Pálos-Karmelita Kolostor. Egy különleges szálláshely, az elmélkedésre vágyóknak.

A Kolostor, amely az erdőbe simulva áll itt, már jó 500 éve, szürkének tűnő, belső szépségeit szemérmesen magába záró falaival nem csak szemlélője, de elszenvedője is volt a magyar történelem vérzivataros századainak. Dacára jó és rossz váltakozásának, az apró kapun átlépő, gyanútlan betérőt máig megérinti az a nyugalom és az a megfoghatatlan varázs, ami az ezer éves zárándok helyen zárda építésére sarkallta egykor a pálos szerzeteseket. Különösen a mai rohanó világban érezheti vendégünk azt, hogy egy másik „dimenzióba” került néhány percnyi autóútra a nyugati határszél nyüzsgésétől. A kerengőre felfűzött, szállodai szobaként tovább élő cellák és termek egyszeriben érzékeltetik a szerzetesi élet ritmusát, közvetítik annak „csendjét”, elmélkedő mivoltát, másrészt pedig átélhető valósággá formálják félezer év kulturális örökségét. Mindezek az adottságok és a modern kor elektronikai vívmányainak száműzése – leszámítva természetesen az elengedhetetlen komfortot és kényelmet – lehetővé teszik azt, hogy kilépjünk egy képzeletbeli ajtón, valós és elmélyült relaxációba merüljünk, illetve ami a legfontosabb, pihenjünk. Ha kilépünk az időből, meghallhatjuk saját gondolatainkat.